

at bevilge dette Tilskud, efter som det anseer det for rigtigt. Med Hensyn til, at Udvalget har sagt, at det „for Tiden“ ikke vilde give en saadan Bevilling, da har Ministeren spurgt om, hvad dette „for Tiden“ vilde betyde. Jeg skal tillade mig at oplyse den ærede Minister derom. I den Betænkning, som var afgiven af det Udvalg, der ifjor var nedsat over Forslaget til en Tillægsbevilling, hvori dette Beløb var opført, staaer der: man maa forøvrigt antage, at fremtidige Tilskud af Statskassen i dette Diemed kun bør ydes under Betingelse af væsentlige Forandringer i den nævnte Comitees Stilling og Virksomhed. Disse „væsentlige Forandringer“ i Comiteens Stilling og Virksomhed ere ikke indtraadte, og saalænge de ikke ere indtraadte, er der neppe nogen Grund for Thinget til at gaae ind paa at yde dette Tilskud. Hvad Sagen forøvrigt angaaer, saa maa jeg tillade mig at gøre Thinget opmærksom paa, at det oprindeligt var tilstøttet, at Institutet skulde være en Anstalt, væsentlig begrundet ved Medborgeres værdifulde Bidrag, men at det imidlertid, da det blev grundlagt, fik et overordentligt stort Tilskud af Statskassen; dersom jeg ikke feiler, er det for Storfstedelen den Capital, 46,000 Rbd., Stiftelsen nu eier. Senere har Staten i flere Aar ydet temmelig betydelige Bidrag dertil; men derimod have Bidragene fra Private været temmelig ubetydelige. Jeg troer, at dette er et yderligere Beviis for, at Stiftelsen i det Hele taget ikke synes at tilfredsstille Publikum. Men at Staten saaledes lader Borgeren nødtvungen bidrage til en Anstalt, der er grundet paa privat Godgjørenhed, synes vi ikke at være rigtigt. Der er desuden endnu en Omstændighed, som taler imod at give dette Tilskud, og det er, at, naar Staten giver Penge i andre Diemed, saa controllerer den Anvendelsen saa nøiagtig og saa strengt, som den kan; men, idet den her overlader en Comitee, som ligger aldeles udenfor Statens Omraade, Anvendelsen af den bevilgede Sum, kan der kun i meget ringe Grad finde nogen Control Sted. Af disse Grunde anseer Udvalgets Fleertal det for rigtigt, at Thinget bør beslutte sig til det, som Udvalget udtalte forrige Aar, nemlig, at Tilskuddet maatte be-

tinges af meget væsentlige Forandringer i Comiteens Stilling og Virksomhed, og saalænge der i den Henseende ingen Forandring har fundet Sted, ikke bevilge det forlangte.

Alberti: Jeg vil blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 5 b. angaaende de 200 Rbd., som af Udvalget er foreslaaet ikke at skulle bevilges til Politieadjutanten i Helsingør. Jeg skal henholde mig først til, hvad den ærede Ordfører nyligt yttrede om, at det igunden er et ganske nyt Tillæg, som bringes i Forslag, idet det tidligere kun har været et personligt Tillæg til en nu afgaaet Embedsmand. Jeg skal dertil sige, at det vilde være at gjøre Brud paa det Princip, som i de forløbne Rigsdage med Hensyn til Udgiftsposten under Navn af „afskillige Udgifter til Embedsmænd under Justits- og Politievæsenet, bestandig har været fulgt her ved Bevillingerne. Det blev nemlig i den første Rigsdag vedtaget, at en Deel af de Poster, som vare opførte under denne Conto, skulde indbrages ved foresaldende Vacance, og deriblandt var netop Posten som Politiefuldmægtig i Helsingør, idet man dengang gik ud fra, at, forsaavidt Politievæsenet ikke kunde bestrides ved Gagerne til de Embedsmænd, som havde det under deres Bestyrelse, saa maatte det være Communens egen Sag at tilskyde det fornødne. Dette Princip har senere været fulgt i de to følgende Rigsdage, og det med stor Conseqvent; der har saaledes været bragt i Forslag af Justitsministeren et Tilskud til Politievæsenet baade i Kjøbenhavns og Frederiksborgs Amter med Paaberaadelse af, at disse Tilskud vare aldeles nødvendige paa Grund af de locale Forhold; men Rigsdagen holdt sig den Bestemmelse, som blev tagen paa den første Rigsdag, efterrettelig og nægtede disse forlangte Tilskud. I det foreliggende Tilfælde er det heller ikke Andet end de locale Forhold, som skulde gjøre en Forøgelse af Tilskuddet fornøden; men jeg troer, at disse locale Forhold tale meget mere imod en Forøgelse, end de tale derfor. Det er saaledes allerede af den ærede Ordfører fremhævet, at den Conflux af Reisende, som finder Sted i Helsingør, og paa Grund af hvilken dette Tilskud for en Deel